

Dosarul nr. 2ra-744/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. St. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Buzichevici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Buzichevici împotriva lui Nicolae Costiuc, Evgheniei Colesnicova, Igor Tcaci, Elenei Tcaci, Denis Roman și Cristinei Roman, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Serviciul cadastral teritorial Bălți, notarul Ana Robu și notarul Aurica Caraiman cu privire la anularea contractelor de vânzare-cumpărare, rectificarea datelor din Registrul bunurilor imobile și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 28 februarie 2019, Victor Buzichevici a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Costiuc, Evgheniei Colesnicova, Igor Tcaci, Elenei Tcaci, Denis Roman și Cristinei Roman, solicitând anularea contractelor de vânzare-cumpărare: nr.2703 din 25 iulie 2018, încheiat cu Denis Roman și Cristina Roman în privința apartamentului 49 din str. XXXXX, nr. 10, mun. Bălți, cu număr cadastral XXXXX.030.01.049, nr.5521 din 06 august 2018, încheiat cu Igor Tcaci și Elena Tcaci, în privința apartamentului 50 din str. XXXXX, nr. 10, mun. Bălți, cu număr cadastral XXXXX.030.01.050, obligarea Departamentului Cadastru din cadrul IP „Agenția Servicii Publice”, SCT Bălți, de a radia înscrisul privind dreptul de proprietate a lui Denis Roman și Cristinei Roman în privința apartamentului 49 din str. XXXXX, nr. 10 și a lui Igor Tcaci și Elenei Tcaci în privința apartamentului 50 din str. XXXXX, nr.10, mun. Bălți cu restabilirea înscrierii privind dreptul de proprietate al lui Nicolae Costiuc și Evgheniei Colesnicova, încasarea cheltuielilor de judecată, care vor fi ulterior concretizate în ședință.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 29 noiembrie 2017 a încheiat cu Nicolae Costiuc contractul de împrumut a mijloacelor bănești în sumă de 8800 de euro, cu transmiterea faptică pârâtului Nicolae Costiuc a sumei date. Această tranzacție a fost încheiată în formă scrisă, autentificată de notarul Aliona Agachi. Conform pct.2 din contract, Nicolae Costiuc s-a obligat să restituie suma de 8800 de euro, treptat, până la 29 decembrie 2020, conform graficului stabilit de ambele părți, a câte 240 de euro în fiecare lună. Drept urmare a devenirii executorii

obligației rezultate din contractul nominalizat, a obligației de restituire a împrumutului și neachitarea acestuia de către Nicolae Costiuc, în data de 02 mai 2018 s-a adresat în instanța de judecată pentru încasarea silită a sumei datorate. Tot atunci, la 11 mai 2018, a depus cererea cu privire la asigurarea acțiunii înaintate, menționând că există posibilitatea reală că până la finalizarea procesului civil vor fi înstrăinate bunurile imobile. Prin încheierea din 16 mai 2018 a Judecătorei Bălți a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cerere de aplicare a măsurilor de asigurare. Ulterior, la 08 octombrie 2018, prin hotărârea Judecătorei Bălți, s-a dispus încasarea de la pârâțul Nicolae Costiuc în beneficiul său a sumelor bănești în mărime totală de 9405,38 de euro și 10683,00 lei. Titlu executoriu pe sumele încasate a fost eliberat și mai târziu, la data de 20 noiembrie 2018.

Totodată, a menționat că, imediat după primirea documentului executoriu, s-a adresat executorul judecătoresc Oleg Romah pentru executarea acestui document. A constatat că, documentul executoriu obținut nu poate fi executat, drept urmare a comportamentului dolosiv al pârâților, în special al lui Nicolae Costiuc și rudele acestuia.

Reclamantul a susținut că, Nicolae Costiuc, cunoscând că se află în proces de judecată, pentru a evita urmărirea ulterioară a bunurilor ce-i aparțineau cu drept de proprietate, intenționat și cu rea-credință a încheiat contractele de vânzare-cumpărare nr.2703 din 25 iulie 2018 cu Denis Roman și Cristina Roman și nr.5521 din 06 august 2018 cu Igor Tcaci și Elena Tcaci. La încheierea contractelor menționate, pârâțul Nicolae Costiuc nu intenționa nașterea, modificarea sau stingerea reală a anumitor drepturi și obligații civile. Intenția acestuia în comun cu ceilalți pârâți era, de fapt, doar tănuirea și punerea în siguranță a proprietății care-i aparținea. Or, analizând data la care Nicolae Costiuc urma să execute obligațiunile în baza contractului de împrumut – 29 ianuarie 2018, data inițierii procesului civil împotriva acestuia – 02 mai 2018, precum și data încheierii contractelor de înstrăinare a imobilelor sale – 25 iulie 2018 și 06 august 2018, care sunt într-o strânsă corelație, a considerat că, actele juridice încheiate, sunt nu altceva decât acte juridice fictive, întrucât scopul acestora este eschivarea directă a pârâțului de la executarea obligațiilor față de creditorii săi. La bază acestora nu a stat intenția de a produce efecte juridice.

Reclamantul a precizat că, în esență, cererea înaintată este o acțiune pauliană, care pretinde a fi un mijloc legal aflat la dispoziția sa, drept consecință a violării dreptului său de creanță, prin intermediul actelor frauduloase încheiate între debitorul Nicolae Costiuc și terții contractanți. Promovarea acțiunii pauliene, la caz, instituie anumite condiții, care sunt prezente în speță, existența fraudei din partea debitorului. La caz, debitorul Nicolae Costiuc a acționat cu bună-știință și intenționat în vederea înstrăinării bunurilor ce-i aparțin cu drept de proprietate pentru a evita eventuala urmărire a bunurilor în procedura de executare. Neconformitățile date urmăresc scopul înșelăciunii persoanelor terțe, dar și să prejudicieze drepturile creditorului.

În rezultatul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare nr.2703 din 25 iulie 2018 cu Denis Roman și Cristina Roman și nr.5521 din 06 august 2018 cu Igor Tcaci și Elena Tcaci, prin care s-au înstrăinat bunurile, efectiv s-a micșorat, chiar s-a lichidat, gajul general din contul căruia încă mai era posibil de executat hotărârea

juducătorească. Actul contestat nu constituie o exteriorizare a unui drept strict personal al debitorului. În situația dată, există două contracte de înstrăinare a bunurilor într-un interval foarte apropiat, încheiate în cadrul procesului civil cu privire la încasarea împrumutului, în vederea demonstrării scopului real al acestor acte, instanța urmează a afla care era prețul real al contractelor de vânzare-cumpărare nr.2703 din 25 iulie 2018 și nr.5521 din 06 august 2018. Contractul de împrumut al banilor în sumă de 8800 de euro a fost încheiat la 29 noiembrie 2017 și urma să fie rambursat începând cu 29 ianuarie 2018, iar contractele de vânzare-cumpărare au fost încheiate la 25 iulie 2018 și la 06 august 2018. Creanța sa este una certă, care rezultă din hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, prin care s-a dispus încasarea de la Nicolae Costiuc în beneficiul său a sumelor bănești în mărime totală de 9405,38 de euro și 10683 de lei.

Reclamantul a declarat că, la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare au fost urmărite scopuri de înșelăciune a persoanelor interesate. În consecință, a constatat manifestarea voinței de a încheia contracte fictive și false, ceea ce creează vizibilitatea existenței actului juridic și poartă scopul inducerii în eroare a altor persoane.

Prin încheierea din 16 mai 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, Agenția Servicii Publice, Serviciul cadastral teritorial Bălți, notarul Ana Robu și notarul Aurica Caraiman au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii.

La 19 iunie 2019, în cadrul ședinței de judecată, Victor Buzichevici, reprezentat de avocatul Anatolie Janu, a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea contractelor de vânzare-cumpărare: nr.2703 din 25 iulie 2018, încheiat cu Denis Roman și Cristina Roman în privința apartamentului 49 din str. XXXXX, nr. 10, mun. Bălți, cu număr cadastral XXXXX.030.01.049, nr.5521 din 06 august 2018, încheiat cu Igor Tcaci și Elena Tcaci, în privința apartamentului 50 din str. XXXXX, nr. 10, mun. Bălți, cu număr cadastral XXXXX.030.01.050, dispunerea rectificării din registrul bunurilor imobile a înregistrării în privința apartamentului nr.49 din str. XXXXX, nr.10, mun. Bălți, cu număr cadastral XXXXX.030.01.049 și în privința apartamentului nr.50 din str. XXXXX, nr. 10 mun. Bălți, cu număr cadastral XXXXX.030.01.050 prin introducerea modificărilor respective și restabilirea înscrierii existente până la încheierea contractelor anulate și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 18 iulie 2019, în cadrul ședinței de judecată, Victor Buzichevici, reprezentat de avocatul Anatolie Janu, a depus cerere de completare a temeiului acțiunii și concretizarea cerinței referitor la cheltuielile de judecată și a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7500 de lei și alte cheltuieli suportate în legătură cu obținerea informației oficiale, în sumă de 900 de lei, iar în total suma de 8400 de lei.

Suplimentar, a pretins că a fost diminuat esențial prețul la care a fost înstrăinat apartamentul nr.49 din str. XXXXX, nr.10, mun. Bălți, în raport cu prețurile existente pe piața imobilelor din mun. Bălți. Or, pârâții nejustificat au înstrăinat imobilul la un preț necomercial, nerezonabil și inexistent pe piața imobiliară, în defavoarea sa în calitate de creditor. Scopul a fost deposedarea lui Nicolae Costiuc de active, ceea ce, în consecință, face imposibilă achitarea de către pârât a datoriei scadente. Actul juridic încheiat a fost dictat de acțiunile dolosive ale pârâților.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Victor Buzichevici împotriva lui Nicolae Costiuc, Evgheniei Colesnicova, Igor Tcaci, Elenei Tcaci, Denis Roman și Cristinei Roman, intervenienți accesorii Serviciul cadastral teritorial Bălți, notarul Ana Robu și notarul Aurica Caraiman cu privire la anularea contractelor de vânzare-cumpărare, rectificarea datelor din Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată; s-a încasat de la Victor Buzichevici în beneficiul Evgheniei Colesnicova cheltuielile de judecată compuse din asistența juridică în sumă de 11000 de lei.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Victor Buzichevici, reprezentat de avocatul Anatolie Janu și s-a menținut hotărârea din 24 decembrie 2019 a Judecătoria Bălți, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a punctat că, instanța de nivelul unu a concluzionat că nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare nu a fost probată de către partea reclamantă cu probe pertinente, care ar dovedi interesul său născut și actual în declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile încheiate între Costiuc Nicolae și Colesnicova Evghenia la data de 25.07.2018 cu Roman Denis și Roman Cristina al contractului de vânzare-cumpărare nr.2705 a apartamentului nr.49 din str. XXXXX 10 mun. Bălți, iar la data de 06.08.2018 încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.5521 a apartamentului nr.50 din str. XXXXX 10 mun. Bălți, cu Tcaci Igor și Tcaci Elena.

Soluția primei instanțe, instanța de apel o consideră întemeiată, bazată pe bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Așadar, apelantul/reclamant Buzichevici Victor a invocat nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare, invocând pe de o parte că unul din contracte contravine legii, deoarece în viziunea reclamantului nu conține prețul real al apartamentului, or, conținutul operației juridice reflectat prin acest contract nu este cert și veridic, iar cel de al doilea contract fiind fictiv, deoarece este încheiat cu o rudă a părților Costiuc Nicolae și Colesnicova Evghenia, fiind fără intenția de a produce efecte juridice.

În așa mod, sub aspectul celor invocate în acțiune în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reiterat că, nulitatea este sancțiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Potrivit art.216 alin.(1); 217, 219 alin.(1) Codul civil (în vigoare la momentul încheierii actelor juridice), actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă. Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii.

Instanța de apel a reținut că, în temeiul normelor legale, referitoare la nulitatea absolută a unui act temeiurile nulității absolute se prezumă a fi în cazul când lipsește

un element esențial pentru formarea actului juridic, precum consimțământul (art. 199), obiectul (art. 206), cauza (art. 207), forma cerută *ad validatem* (art. art. 211, 213), prin obiectul sau cauza sa actul juridic contravine normelor imperative, ordinii publice, sau bunelor moravuri (art. 220), actul juridic este fictiv sau simulat (art. 221), actul juridic este încheiat de o persoană fără capacitate de exercițiu (art. 222), actul juridic este încheiat de un minor în vîrstă de la 7 la 14 ani (art. 223), nu este respectată obligația de înregistrare a actului juridic ca condiție de valabilitate (art. 214).

În același sens, a remarcat faptul că potrivit art. 195 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 199 Cod civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Articolul 221 alin.(1) Cod civil prevede - actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

Astfel, în sensul art.221 Codul civil, actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, această neconcordanță are ca scop amăgirea terților. Motivele actelor juridice fictive și simulate pot fi diferite: ocolirea unor dispoziții legale imperative, fraudarea fiscolei sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operații juridice etc. Actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definiției ale actului juridic consfințit art. 195 Codul civil, intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Prin urmare, actul juridic se va recunoaște ca fictiv în temeiul art.221 Codul civil numai în cazul în care ambele părți nu au intenția sa-l execute.

Astfel, apelantul/reclamant nu a invocat argumente și probe privind intenția ambelor părți contractante de a nu executa actul, dimpotrivă, circumstanțele și faptele constatăte în procesul examinării cauzei demonstrează că părțile actelor juridice au executat condițiile esențiale ale contractelor de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile litigioase și și-au asumat consecințele actelor încheiate.

Potrivit art. 753 alin. (1) Cod civil - Prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În pct.5 al contractelor de vânzare-cumpărare vizate, părțile au stipulat expres că din momentul oformării prezentului contract, dreptul de proprietate trece către cumpărător.

În așa mod, este cert faptul, că transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile înstrăinate a fost efectuat anume după încheierea contractelor, apartamentul nr. 49 din str. XXXXX, 10, mun. Bălți, cu nr. cadastral XXXXX.030.01.049 cu cota parte 1.0 fiind înregistrat după proprietarii Roman

Denis și Roman Cristina, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2703 din 25.07.2018, înscris la 31.07.2018 /f.d. 12-13/, iar apartamentul nr. 50 din str. XXXXX, 10, mun. Bălți, cu nr. cadastral XXXXX.030.01.050 cu cota parte 1.0 fiind înregistrat după proprietarii Tcaci Igor și Tcaci Elena, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5521 din 06.08.2018, înscris la 07.08.2018 /f.d. 14-15/, fiind radiat dreptul de proprietate asupra bunurilor vizate intabulate anterior vânzării după Costiuc Nicolae și Colesnicova Evghenia.

Or, transferul dreptului prin radiere și intabulare în Registrul bunurilor imobile este unica modalitate recunoscută de lege în cazul înstrăinării bunurilor imobile, fapt stipulat la art. 290 și art. 321 Codul civil.

Aici instanța de apel a reținut faptul că argumentul apelantului precum că Costiuc Nicolae și Colesnicova Evghenia nu au transmis în posesia cumpărătorilor imobilele locative înstrăinate nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

De asemenea, a conchis că, este irelevant și argumentul precum că, înstrăinarea apartamentului nr.50 situat pe str. XXXXX 10 mun. Bălți către Tcaci Igor și Tcaci Elena ar fi fost fictivă și din motiv că ultima ar fi fiica lui Colesnicova Evghenia, or, asemenea afirmație nu este confirmată prin acte civile, dar și o eventuală tranzacție între rude nu este contrară legii. Rămân a fi declarative și argumentele apelantului precum că bunul imobil - apartamentului nr.50 nu a fost transmis cumpărătorilor, iar Costiuc Nicolae și Colesnicova Evghenia s-ar fi aflat o perioadă în acesta, or, astfel de dovezi în acest sens, n-au fost prezentate, mai mult, chiar și dacă o perioadă vânzătorului a locuit în imobilul înstrăinat, faptul dat nu afectează calitatea contractului de vânzare-cumpărare și nu este indicator că actul juridic încheiat este fictiv.

La caz, instanța de apel a menționat că a fost stabilit din materialele cauzei, contractele de vânzare-cumpărare contestate corespund prevederilor legale și nu conțin careva elemente ce ar atrage nulitatea lor. Or, contractele contestate reprezintă o manifestare de voință perfect legală și întemeiată a părților contractante, toate obligațiile asumate în baza contractului au fost executate de ambele părți în mod conștiincios și nici nu persistă încălcarea prevederilor legale aferente contractului.

Nu poate fi reținut nici argumentul reclamantului/apelant care indică asupra faptului că, Costiuc Nicolae, cunoscând că se află în procesul de judecată cu creditorul Buzichevici Victor, pentru a evita urmărirea ulterioară a bunurilor ce aparțineau acestuia cu drept de proprietate, cu rea-credință și fictiv a încheiat contracte de vânzare-cumpărare nr.2703 din 25.07.2018 cu pârâții Roman Denis și Roman Cristina, iar ulterior și nr.5521 din 06.08.2018 cu pârâții Tcaci Igor și Tcaci Elena.

Or, la caz, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a reținut drept irelevante aceste temeuri pentru a invoca fictivitatea contractelor, deoarece, după cum s-a menționat supra pentru întrunirea clauzei de fictivitate este necesară să fie probată intenția ambelor părți contractante în neexecutarea reală și efectivă a actului juridic încheiat, fapt neprobat în speța dată.

În consecință, acțiunea depusă de Buzichevici Victor cu privire la declararea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare este neîntemeiată, pe motiv că reclamantul/apelant nu a demonstrat că între Costiuc Nicolae și Colesnicova

Evghenia pe de o parte și Roman Denis și Roman Cristina, iar ulterior și Tcaci Igor și Tcaci Elena pe de altă parte ar fi existat o înțelegere dolosivă, precum și că actele juridice ar fi unele fictive. Or, este cert că acestea au fost executate, inclusiv prin transmiterea în posesie.

Consecvent, cu referire la cerința privind rectificarea datelor în registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a menționat ca fiind corectă poziția instanței de fond ce a indicat asupra netemeinicii acestora, fiind corect respinse ca cerințe ce rezultă din cerințele principale care s-au stabilit a fi neîntemeiate.

La 18 martie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.145), Victor Buzichevici a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu dispunerea admiterii cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă anulării, deoarece la examinarea prezentei cauze au fost esențial încălcate normele de drept material, exprimate prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, interpretarea în mod eronat a legii, precum și instanța de apel nu s-a pronunțat pe marginea tuturor obiecțiilor înaintate.

Instanța de apel în mod greșit a ajuns la concluzia precum că nu poate fi reținut drept relevant argumentul invocat de apelant, precum că contractele sunt fictive deoarece nu conțin prețul real și anume cel stabilit de compania imobiliară. Or, un asemenea argument este lipsit de relevanță, deoarece eventuala înstrăinare a bunului la un preț mai mic, decât cel de piață, ține de discreția vânzătorului, mai mult că ambele părți cunoșteau că vând/cumpăr un bun împovărat prin grevare, fiind în asemenea caz, acceptabilă negocierea prețului de vânzare a imobilului spre micșorare. Astfel, pentru a combate această concluzie a instanței de apel, a menționat că grevarea în privința apartamentului respectiv a fost stinsă până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

La fel, a susținut că, prețul a fost diminuat, determinat cu intenție, precum și cu încălcarea normelor imperative ale legislației în vigoare. În consecință, tranzacțiile contestate, în realitate, au fost încheiate cu scopul de a deposeda debitorul Nicolae Costiuc de toate activele sale și a face imposibilă achitarea datoriilor scadente ale sale, în calitate de creditor. În cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, intimații Denis Roman și Cristina Roman au recunoscut și au confirmat expres că au achitat o sumă mult mai mare decât cea indicată în contract. Faptul dat a fost trecut cu vederea atât de către instanța de fond, care nici măcar nu l-a reflectat pentru obiectivitate în hotărârea sa, cât și de instanța de apel, care, la fel, a ignorat mențiunea dată. Evitarea reflectării chestiunii respective în actele judecătorești și prin urmare neexpunerea asupra problemei ridicate, în privința cărei părțile au pus întrebări, au oferit răspunsuri și au făcut concluzii, constituie prin sine o încălcare gravă a drepturilor sale procesuale și se cataloghează cu lipsa unei poziții clare a instanței în acest sens și vizează direct dreptul la un proces echitabil garantat prin prisma art.6 § 1 CEDO.

Recurentul a opinat că, contractul de vânzare-cumpărare nr.5521 din 06 august 2018 este unul fictiv, iar încheierea lui, în realitate, a avut drept scop evitarea

urmăririi ulterioare a bunului imobil ce a trecut deja în proprietate Elenei Tcaci și Igor Tcaci. Astfel, primii intenționat și cu rea-credință, au transmis, dreptul de proprietate asupra apartamentului litigios fiicei Elena Tcaci, pentru crearea unei imagini de „bună-credință” a noului proprietar.

Instanța de apel nu s-a expus în privința tuturor obiecțiilor menționate în cererea de apel.

De asemenea, a pretins că instanța de fond, în mod incorect, a dispus încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 11000 de lei. Or, urmează a fi atrasă atenția la probele care în acest sens au fost anexate la dosar și forța lor probantă. Astfel, a considerat că decizia instanței de apel este una arbitrară, fără a ține cont de interesele legitime, iar instanța nu a aplicat prevederile legale aplicabile cazului dat.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 08 aprilie 2021 (Vol.II, f.d.149) și a fost recepționată la 17 aprilie 2021 de către intimații Igor Tcaci și Elena Tcaci, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.150). Din adresa intimaților Evghenia Colesnicova, Denis Roman, Cristina Roman și Nicolae Costiuc, corespondența a fost restituită instanței, cu mențiunea „nereclamat” (Vol.II, f.d.151-156).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 18 martie 2021, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.145).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la 15 ianuarie 2021, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.124) și a fost recepționată de către recurent, inclusiv de către avocatul Anatolie Janu, la 19 ianuarie 2021, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.132, 129). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victor Buzichevici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Buzichevici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Victor Buzichevici.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Buzichevici împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat